

SOFYAN

SABA İSTANBUL TÜRKÜSÜ^U
(Mendilimin Yesili)

MEN-DI-Lİ MIN YE-Sİ-Lİ A-MAN A-MAN
MENDI-LIM BE-NEK BE NEK A-MAN A-MAN
BEN KAY-BET-TİM EL-Sİ-Mİ (SAZ- - - - -)
OR-TA-Sİ ÇAR-KI FE-LEK
AL BU YA-ZI MEN-BE-DİL SEN-DE SEN-DE DUR-SUN
YA-ZI BE-RA BER-GE DUR-SUN
SİL GO-Kİ-ZİN ZÜ-NÜN YA-SI FE NI LEK
SİL GO-Kİ-ZİN ZÜ-NÜN YA-SI FE NI LEK
A-MAN DOK-TOR CA-NIM KU-ZUM DOK-TOR
DOK-TOR CA-NIM KU-ZUM DOK-TOR
DER-Dİ-ME BİR ÇA-RE (SAZ- - - - -)
ÇÄ.RE-SİZ DERT-LE-RE - - - DÜŞ-TÜM
DOK-TOR BA-NA BİR ÇÄ RE

Mendilimin yesili (aman aman) mendilim benek benek (aman aman)
Ben kaybettim esimi Ortası çarkı felek
Altbu mendil sende sende kalsın Yazı beraber geçirdik
Sıl gözünün yaşını Kışın ayırdı felek
Nakarat : Aman doktor canım kuzum doktor derdime bir çare
Gözümdeki derde doktor canım doktor hana bı